

Olsztyn, dnia 1 lutego 2023 r.

Ważne zmiany od 01.01.2023 r. w zakresie sprzedaży towarów i świadczenia usług

PRAWA KONSUMENTA

1. Podstawa prawna:

1.1. Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta, ustawy - Kodeks cywilny oraz ustawy - Prawo prywatne międzynarodowe, weszła w życie 1 stycznia 2023 r.

Ustawa przenosi z kodeksu cywilnego do ustawy o prawach konsumentów większą część przepisów dotyczących konsumentów w zakresie rękojmi. Aktualnie działu II Kodeksu cywilnego „rękojmia za wady” nie stosujemy w umowach z konsumentami

1.2. Ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, weszła w życie 1 stycznia 2023 r.

2. Rozszerzona definicja konsumenta.

Konsument to także osoba fizyczna zawierająca umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą [czyli PRZEDSIĘBIORCA], gdy z treści tej umowy wynika, że nie ma ona dla tej osoby charakteru zawodowego, wynikającego w szczególności z przedmiotu wykonywanej przez nią działalności gospodarczej, udostępnionego na podstawie przepisów o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Zatem przy ocenie czy osoba posiada status konsumenta, należy sprawdzić jej kody PKD (przedmiot działalności gospodarczej), ujawnione w CEIDG. Konsumentem może być tylko osoba fizyczna, więc nie badamy tej kwestii w przypadku zawierania umów z osobami prawnymi i tzw. „ułamnymi osobami prawnymi” (np. spółka jawna, spółka komandytowa).

3. Zamiast pojęcia „rękojmia” należy posługiwać się pojęciem ustawowym „odpowiedzialność za brak zgodności towaru z umową” (dotyczy umów z konsumentami).

4. **Domniemywa się, że brak zgodności towaru z umową, który ujawnił się przed upływem dwóch lat od chwili dostarczenia towaru, istniał w chwili jego dostarczenia, o ile nie zostanie udowodnione inaczej lub domniemania tego nie można pogodzić ze specyfiką towaru lub charakterem braku zgodności towaru z umową. Uprzednio domniemanie ograniczało się do 1 roku!**

5. Jeżeli towar jest niezgodny z umową, konsument może żądać co do zasady jednego z dwóch roszczeń – **naprawy lub wymiany towaru**.

6. Przedsiębiorca może dokonać wymiany, gdy konsument żąda naprawy, lub przedsiębiorca może dokonać naprawy, gdy konsument żąda wymiany, jeżeli doprowadzenie do zgodności towaru z umową w sposób wybrany przez konsumenta jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów dla przedsiębiorcy. Jeżeli naprawa i wymiana są niemożliwe lub wymagałyby nadmiernych kosztów dla przedsiębiorcy, może on odmówić doprowadzenia towaru do zgodności z umową.

7. Jeżeli towar jest niezgodny z umową, konsument może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, gdy:

a) przedsiębiorca odmówił doprowadzenia towaru do zgodności z umową zgodnie z art. 43d ust. 2 (naprawa lub wymiana jest niemożliwa);

b) przedsiębiorca nie doprowadził towaru do zgodności z umową zgodnie z art. 43d ust. 4–6 (nie dokonał tego w rozsądnym czasie, nie odebrał towaru od konsumenta, nie dokonał demontażu i ponownego montażu po dokonaniu naprawy lub wymiany);

c) brak zgodności towaru z umową występuje nadal, mimo że przedsiębiorca próbował doprowadzić towar do zgodności z umową;

d) brak zgodności towaru z umową jest na tyle istotny, że uzasadnia obniżenie ceny albo odstąpienie od umowy bez uprzedniego skorzystania ze środków ochrony określonych w art. 43d (naprawa, wymiana);

e) z oświadczenia przedsiębiorcy lub okoliczności wyraźnie wynika, że nie doprowadzi on towaru do zgodności z umową w rozsądnym czasie lub bez nadmiernych niedogodności dla konsumenta.

8. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, **przedsiębiorca jest obowiązany udzielić odpowiedzi na reklamację konsumenta w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania** (uprzednio ogólny termin na udzielenie odpowiedzi na reklamację to 30 dni). Odpowiedź na reklamację przedsiębiorca przekazuje konsumentowi **na papierze lub innym trwałym nośniku**. W przypadku braku odpowiedzi przedsiębiorcy w terminie 14 dni, reklamację uważa się za uznaną

OMNIBUS

1. Podstawa prawna: Ustawa z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług w zakresie cen (zmieniona ustawą z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw).

2. Obowiązek uwidaczniania, obok informacji o obniżeniu ceny, informacji o najtańszej cenie towaru lub usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Jeżeli dany towar lub dana usługa są oferowane do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie od dnia rozpoczęcia oferowania tego towaru lub tej usługi do sprzedaży do dnia wprowadzenia obniżki.

3. Obowiązek pojawia się wyłącznie, **gdy sprzedawca komunikuje obniżenie ceny**, natomiast jeśli obniżka nastąpi bez poinformowania potencjalnego nabywcy o obniżeniu ceny to nie ma obowiązku informowania o cenie najniższej sprzed 30 dni.

4. Obowiązek informowania o cenach dotyczy relacji przedsiębiorca – konsument, a także przedsiębiorca – przedsiębiorca, natomiast w tym ostatnim przypadku tylko wtedy, gdy mówimy o sprzedaży detalicznej.

opracowanie autorskie

aplikant radcowski

Sandra Sidorowicz

Stan prawny na dzień 1 lutego 2023 r.